

17. त्राम् दिघत्तमाणा दृष्टये सबन्धनम् 12, 106. — Vgl. दिघता, दिघु. — caus. vom desid. Jmd antreiben, dass er zum Verbrennen sich anschicke: तं मुस्थयतः सचिवा नरेन्द्रे दिघत्यतः: BHATT. 3, 33.

— intens. दन्दहीति, दन्दहृते भावगर्हायाम् P. 7, 4, 86. 3, 1, 24. VOP. 20, 2, 8. 1) trans. vollständig verbrennen, versengen, zu Grunde richten; act.: दावाग्निशो मे इद्य दन्दहीति श्रुभी तनुम् HABIT. 8726. दन्दहीति (2. imperat.) दन्दहीति सेन्यमाशु कलं पथा वातसां ऊताशः: BHAG. P. 6, 8, 21. med.: यतु दन्दहृते लोकमदो डुःखाकरोति माम् CIC. 2, 11. — 2) med. vollständig in Feuer ausgehen, vor Gluth vergehen: श्रो श्रन्तस्य मुखानलेन दन्दहृमानेन स निरीद्य विश्वम् BHAG. P. 2, 2, 26. ब्रह्मतेजसातिडुर्विषेणा दन्दहृमानेन वपुषा 5, 9, 18. दन्दहृमाना ज्वलनेन वर्धता सेष्यासमुच्चेन HABIT. 7040. राजप्रयोजनविनाशमवलोक्य दन्दहृमानहृदयः: PANKAT. 58, 2.

— श्रति 1) übermäßig brennen: श्रतिदग्ध SUCR. 2, 47, 19. es Jmd überaus heiss machen: एष चाति रणे भीष्मो दृक्ते वै महाचमूम् MBH. 6, 5238. — 2) hinüberflammen über: स इमा सर्वा नदीरतिददाह् CAT. BR. 1, 4, 1. 14. श्रन्तिदग्ध ebend.

— श्रनु 1) hinterher verbrennen: द्रधमेवानुदृक्तिः (wohl कालः aus dem Vorhergehenden zu ergänzen, da श्रनुदृक्ति wohl kaum = श्रनुद्योते sein kann) दृतमेवानुहृन्यते। नश्यते नष्टमेवाये MBH. 12, 8107. — 2) aufbrennen (von Anfang bis zu Ende): श्रनु दृह सूहमूराम्नक्रव्यादः: RV. 10, 87, 19. यत्र कृपीटमनु तदृक्ति 28, 8. AV. 2, 23, 4. न वामनुदृक्तुङ्गो वनमधिवैधितः: R. 2, 63, 41.

— श्रप abbrennen, wegbringen: वीजान्यश्यपद्गधानि नरो हृति पथा पुनः MBH. 12, 7705. durch Gluth vertreiben: विश्वा श्रपे इप दृक्तारोतीः RV. 7, 1, 7.

— श्रपi anbrennen (श्रमिः) षाउशधा वृत्रस्य भोगानव्यदहृत् TS. 2, 4, 6. पाप्मानम् 7. KĀTU. 10, 10. 21, 8.

— श्रभि anbrennen, verbrennen: स यो व्यस्थादभि दन्तुडुर्वेम् RV. 2, 4, 7. तमग्निवापिदहृत् CAT. BR. 3, 6, 2, 20. यस्य सोममापिदहृत् KĀTB. 35, 16. श्रभिदग्ध ČĀNKH. ČA. 13, 6, 8.

— श्रव abbrennen, zusammenbrennen: श्रवादेति दिव श्रा दस्युमुच्चा RV. 4, 33, 7. काष्ठैर्बुद्धिरवदक्षा SUCR. 2, 33, 19. वक्ष्मैनैवावदक्षते 313, 15. श्रवदग्ध KAU. 71. — Vgl. श्रवदाय, श्रवदाह.

— श्रा s. श्रादहृत. Statt प्राणानादग्धा PANKAT. I, 392 ist mit JĀG. 1, 340 प्राणानादग्धा zu lesen. — caus. pass. sich verbrennen: स पथा तत्र नादाश्येत KĀND. UP. 6, 16, 3. Man hätte नादहृते erwartet.

— उप anbrennen: उप हृतदृक्ष्यदत्तं कुर्यादप्रजन्ति वै रेत उपदग्धम् CAT. BR. 2, 3, 2, 14. यवमुष्टिं भज्ञत्यपुगदहृत् GOBH. 3, 7, 4. उपदग्धेन हृविषा CAT. BR. 11, 4, 4, 2. भूमेषुपदग्धं सुमत्याप्य KAU. 69. Feuer anlegen an (acc.): मुपानुपाधातीदालकान् MBH. 3, 546.

— नि niederbrennen, durch Feuer verzehren: रक्षो नि धति RV. 6, 18, 10. नि मुपानुस्तपुषा रक्षसो दृह 8, 23, 14. 1, 99, 1. KAU. 52. 83. pass.: पाणुपावकमासाध्य न्यदक्षत नराधिपाः MBH. 1, 4454. — Vgl. निदग्ध.

— निस् ausbrennen, verbrennen, durch Feuer verzehren, vollständig vernichten: श्रीता: मत्तो दृष्टये निर्दहृति RV. 10, 34, 9. श्रग्निरुद्धो निर्दहृत्तद्वयम् 80, 3, 103, 12. AV. 7, 108, 2, 9, 2, 4. 3, 31. TS. 2, 2, 5, 2. तस्यात्तिष्ठी निर्दहृत् CAT. BR. 1, 7, 4, 6. इदं वा श्रसावादित्य उद्यवेव पथायमधिनिः